

KARTA PRAW PACJENTA PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU MEDYCZNEGO MSWiA

Zwanego dalej „Instytutem”, opracowana na podstawie Ustawy o Prawach Pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz innych powszechnie obowiązujących aktów prawnych

Wydanie	VII
Obowiązuje od	03 WRZ. 2025
Strona	1 z 3

PRAWO PACJENTA DO ŚWIADCZEŃ ZDROWOTNYCH

1. Pacjent ma prawo do świadczeń zdrowotnych odpowiadających wymaganiom aktualnej wiedzy medycznej, wykonywanych dostępnymi metodami i środkami zapobiegania, rozpoznawania i leczenia chorób przez osoby wykonujące zawód medyczny, z należytą starannością i zgodnie z zasadami etyki zawodowej, a w sytuacji ograniczonych możliwości udzielania odpowiednich świadczeń – Pacjent ma prawo do korzystania z rzetelnej, opartej na kryteriach medycznych, jawnej procedury ustalającej kolejność dostępu do świadczeń.
2. Pacjent ma prawo do natychmiastowej pomocy medycznej w stanach nagłych, w tym również bez skierowania.
3. Pacjent ma prawo do uzyskania świadczeń zdrowotnych związanych z porodem.
4. Pacjent ma prawo do leczenia szpitalnego na podstawie skierowania wystawionego przez lekarza (w tym lekarza, który nie jest lekarzem ubezpieczenia zdrowotnego).
5. Pacjent ma prawo żądać, aby lekarz, który udziela mu świadczeń zdrowotnych, zasięgnął opinii innego lekarza lub zwołał konsylium lekarskie. Lekarz może odmówić zasięgnięcia opinii innego lekarza, jeżeli uzna to za bezzasadne, a wspomniane żądanie oraz jego odmowa powinny zostać odnotowane w dokumentacji medycznej. Dotyczy to również świadczeń zdrowotnych udzielanych przez pielęgniarkę lub położną.

PRAWO PACJENTA DO INFORMACJI

1. Pacjent ma prawo do wyczerpującej i zrozumiałej informacji o swoim stanie zdrowia.
2. Pacjent ma prawo do uzyskania od osoby wykonującej zawód medyczny przystępnej informacji o stanie zdrowia, rozpoznaniu, proponowanych oraz możliwych metodach diagnostycznych i leczniczych, dających się przewidzieć następstwach ich zastosowania albo zaniechania, wynikach leczenia oraz rokowaniu w zakresie udzielanych przez tę osobę świadczeń zdrowotnych oraz zgodnie z posiadanymi przez nią uprawnieniami. Informacje na temat stanu zdrowia powinny być przekazywane w sposób przystępny, wykorzystując słownictwo i terminologię zrozumiałą dla pacjenta ze względu na wiek, wykształcenie, stan zdrowia a w szczególności stan psychiczny
3. Pacjent lub jego ustawowy przedstawiciel mają prawo do wyrażenia zgody na udzielenie wyżej wymienionych informacji osobom upoważnionym, wskazanym w dokumentacji medycznej.
4. Pacjent ma prawo do uzyskania od pielęgniarki lub położnej przystępnej informacji o pielęgnacji i zabiegach pielęgniarstwach.
5. Pacjent ma prawo do informacji o rodzaju i zakresie świadczeń zdrowotnych udzielanych przez Instytut, w tym o profilaktycznych programach zdrowotnych realizowanych przez Instytut i finansowanych ze środków publicznych.
6. Pacjent ma prawo do dostatecznie wczesnej informacji o zamiarze odstąpienia przez lekarza od leczenia oraz ma prawo domagania się wskazania przez lekarza możliwości uzyskania świadczenia zdrowotnego u innego lekarza lub podmiotu udzielającego świadczeń zdrowotnych.
7. Pacjent ma prawo do żądania nieudzielania mu informacji o jego stanie zdrowia, rozpoznaniu i rokowaniach.
8. Pacjent ma prawo do wyrażenia opinii na temat udzielonej opieki medycznej. Informacja o sposobie zgłaszania opinii i doświadczeń dostępna jest w punktach informacyjnych oraz na stronie internetowej Instytutu.
9. Pacjent ma prawo do porozumiewania się z personelem medycznym w sposób dostosowany do swoich potrzeb komunikacyjnych, w tym w przypadku niepełnosprawności słuchu, mowy lub bariery językowej. Instytut zapewnia odpowiednie środki komunikacji oraz wsparcie przez całą dobę.

PRAWO PACJENTA DO ZGŁASZANIA DZIAŁAŃ NIEPOŻĄDANYCH PRODUKTÓW LECZNICZYCH

Pacjent ma prawo do zgłaszania działania niepożądanego produktu leczniczego osobom wykonującym zawód medyczny, Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych lub podmiotowi odpowiedzialnemu za wprowadzenie produktu leczniczego do obrotu.

PRAWO PACJENTA DO ZACHOWANIA TAJEMNICY INFORMACJI Z NIM ZWIĄZANYCH

1. Pacjent ma prawo do zachowania w tajemnicy informacji związanych z jego stanem zdrowia, udzielonych świadczeniach zdrowotnych, a także innych informacji uzyskanych w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych (np. diagnoz, wyników badań, życia prywatnego pacjenta) przez wszystkie osoby, które miały dostęp do takiej informacji.
2. Wszystkie osoby wykonujące zawód medyczny mają obowiązek zachować w tajemnicy wszelkie związane informacje o stanie zdrowia pacjenta, które uzyskały w związku z wykonywaniem zawodu.
3. Pacjent może wyrazić zgodę na ujawnienie takich informacji. Bez zgody Pacjenta lekarz lub inna osoba wykonująca zawód medyczny może ujawnić informacje tylko, gdy:
 - zachodzi potrzeba przekazania niezbędnych informacji związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych innym osobom wykonującym zawód medyczny, uczestniczącym w udzielaniu tych świadczeń,
 - zachowanie tajemnicy może stanowić niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia Pacjenta albo życia lub zdrowia innych osób,
 - obowiązek ujawnienia wynika z odrębnych przepisów prawa, np. w postępowaniu karnym, cywilnym lub administracyjnym.
4. Osoby wykonujące zawód medyczny są związane tajemnicą również po śmierci pacjenta.

PRAWO PACJENTA DO WYRAŻENIA ZGODY NA UDZIELENIE ŚWIADCZEŃ ZDROWOTNYCH

1. Pacjent ma prawo do wyrażenia zgody na udzielenie świadczeń zdrowotnych oraz prawo do odmowy udzielenia świadczeń, jeżeli przepisy odrębnych ustaw nie stanowią inaczej. W przypadku zabiegu operacyjnego albo zastosowania metody leczenia lub diagnostyki stwarzających podwyższone ryzyko dla Pacjenta zgodę wyraża się w formie pisemnej. Przed wyrażeniem zgody Pacjent ma prawo do uzyskania informacji o:
 - swoim stanie zdrowia,
 - rozpoznaniu,
 - proponowanych oraz możliwych metodach diagnostycznych i leczniczych,
 - dających się przewidzieć następstwach ich zastosowania albo zaniechania,
 - wynikach leczenia oraz rokowaniu.
2. Udzielenie Pacjentowi bez jego zgody świadczenia zdrowotnego innego, niż to, na które wyraził zgodę, jest dopuszczalne, jeżeli Pacjent wymaga niezwłocznej pomocy lekarskiej, a ze względu na stan zdrowia lub wiek nie może wyrazić zgody i nie ma możliwości porozumienia się z jego przedstawicielem ustawowym lub opiekunem faktycznym. Decyzję o podjęciu czynności medycznych w przypadku powyższych okoliczności lekarz powinien, w miarę możliwości, skonsultować z innym lekarzem, a także odnotować ją w dokumentacji medycznej Pacjenta.
3. Pacjent ma prawo do wypisania go z Instytutu na własne żądanie. Lekarz jest zobowiązany poinformować Pacjenta o możliwych następstwach zaprzestania dalszego udzielania świadczeń zdrowotnych. Pacjent składa pisemne oświadczenie o wypisaniu na własne żądanie. W przypadku braku takiego oświadczenia lekarz, sporządza adnotację w dokumentacji medycznej.
4. Pacjent ma prawo do nieudzielenia zgody na pobranie tkanek po swojej śmierci. Jeżeli Pacjent nie chce być dawcą organów lub tkanek po śmierci, musi za życia wyrazić sprzeciw poprzez wybranie jednej z możliwych form wyrażenia sprzeciwu:
 - wpis w Centralnym Rejestrze Sprzeciwów (CRS),
 - oświadczenie pisemne z własnoręcznym podpisem,
 - oświadczenie ustne złożone w obecności co najmniej dwóch świadków, pisemnie przez nich potwierdzone.W przypadku małoletniego Pacjenta, który nie ukończył 16 lat lub osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej, sprzeciw może wyrazić za ich życia przedstawiciel ustawowy. W przypadku małoletniego Pacjenta, który ukończył 16 lat, sprzeciw może wyrazić również sam małoletni.
5. W przypadku pacjenta małoletniego, który ukończył 16 rok życia, wymagana jest zgoda podwójna: przedstawiciela ustawowego, jak i samego małoletniego pacjenta. W przypadku rozbieżności decyzji np. rodzica i małoletniego pacjenta sprawę rozstrzyga sąd opiekuńczy.

PRAWO DO POSZANOWANIA INTYMNOSCI I GODNOŚCI PACJENTA

1. Każdy Pacjent ma prawo do poszanowania godności i intymności w trakcie udzielania mu świadczeń zdrowotnych.
2. Poszanowanie godności ma szczególne znaczenie w przypadku osób chorych. Pacjenci powinni być traktowani na równi ze zdrowymi osobami jako partnerzy w procesie leczenia. Bardzo istotne jest, aby pomiędzy personelem medycznym a pacjentem odczuwalny był szacunek i powstał dialog, niezależnie od wieku, statusu społecznego czy koloru skóry.

KARTA PRAW PACJENTA PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU MEDYCZNEGO MSWiA

Zwanego dalej „Instytutem”, opracowana na podstawie Ustawy o Prawach Pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz innych powszechnie obowiązujących aktów prawnych

Wydanie	VII
Obowiązuje od	03 WRZ. 2025
Strona	2 z 3

3. Prawo do intymności i godności oznacza również, że każdy pacjent powinien mieć możliwość rozmowy z lekarzem oraz innym personelem medycznym na osobności z zachowaniem poufności.
4. Pacjent ma prawo do obecności osoby bliskiej przy udzielaniu świadczenia zdrowotnego, która może towarzyszyć mu podczas pobytu w Instytucie oraz wspierać go w czynnościach codziennych i opiece, w zakresie uzgodnionym z personelem medycznym. Osoba wykonująca zawód medyczny udzielająca świadczeń zdrowotnych może odmówić obecności osoby bliskiej przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych w przypadku:
 - prawdopodobieństwa wystąpienia zagrożenia epidemicznego,
 - ze względu na bezpieczeństwo zdrowotne Pacjenta.Odmowę odnotowuje się w dokumentacji medycznej.
5. Osoba wykonująca zawód medyczny udzielająca świadczeń zdrowotnych nie może odmówić obecności osoby bliskiej przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych w przypadku, gdy Pacjentem jest dziecko, które nie ukończyło 6 lat. Pacjent ma prawo do umierania w spokoju i godności. Prawo to obejmuje także prawo do łagodzenia bólu. Szczegółnej troski wymagają pacjenci, u których rokowania na wyzdrowienie są bardzo złe. Pacjent znajdujący się w stanie terminalnym ma prawo do świadczeń zdrowotnych zapewniających łagodzenie bólu i innych cierpień.
6. W trakcie udzielania Pacjentowi świadczenia zdrowotnego powinny być obecne tylko te osoby z personelu Instytutu, które są niezbędne ze względu na rodzaj świadczenia. Uczestnictwo innych osób (w tym osób wykonujących zawód medyczny, innego personelu Instytutu) wymaga zgody Pacjenta i lekarza udzielającego świadczenia.
7. Za zgodą Pacjenta studenci mogą być obecni przy badaniach oraz zabiegach medycznych w Klinikach / Oddziałach, by obserwować ich przebieg. Lekarz jednak musi zadbać o to, aby liczba studentów i ich zachowanie nie naruszały prawa Pacjenta do intymności i godności.
8. Udział Pacjenta w prowadzonych przez Instytut badaniach naukowych wymaga uzyskania zgody Pacjenta.

PRAWO PACJENTA DO DOKUMENTACJI MEDYCZNEJ

1. Pacjent ma prawo do dostępu do dokumentacji medycznej dotyczącej jego stanu zdrowia oraz udzielonych mu świadczeń zdrowotnych.
2. Po zakończeniu leczenia szpitalnym (przy wypisie) Pacjent otrzymuje kartę informacyjną z leczenia szpitalnego zawierającą rozpoznanie przy przyjęciu i przy wypisie, przebieg choroby i zastosowane leczenie (diagnostyczne, farmakologiczne, operacyjne), wykonane badania i ich wyniki, zastosowane procedury medyczne, uzyskane lub nieuzyskane efekty leczenia, stan Pacjenta w momencie zakończenia leczenia, zalecenia i sugestie dotyczące dalszego leczenia (np. leki, kontrola, rehabilitacja, żywienie, pielęgowanie lub tryb życia), w tym także dla lekarza przejmującego opiekę nad Pacjentem po wypisie ze szpitala, informacje o wydanych zwolnieniach lekarskich, skierowaniach, wypisanych receptach oraz terminach planowanych konsultacji.
3. Prawo dostępu do dokumentacji medycznej przysługuje osobie upoważnionej przez Pacjenta. Po śmierci Pacjenta dokumentacja medyczna jest udostępniana również osobie upoważnionej przez Pacjenta za życia. Osobie, która w chwili zgonu Pacjenta była jego przedstawicielem ustawowym oraz może być udostępniana osobie bliskiej. Szczegółowe zasady udostępnienia dokumentacji reguluje art. 26 ust. 2 Ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach Pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.
4. Dokumentację udostępnia się bez zbędnej zwłoki w następujący sposób:
 - przez sporządzenie jej wyciągu, odpisu, kopii lub wydruku,
 - przez wydanie oryginału za potwierdzeniem odbioru i z zastrzeżeniem zwrotu po wykorzystaniu, wyłącznie na żądanie organów władzy publicznej albo sądów powszechnych a także w przypadku, gdy zwłoka w wydaniu dokumentacji mogłaby spowodować zagrożenie życia lub zdrowia Pacjenta,
 - za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych.
5. Pierwsza kopia dokumentacji medycznej jest udostępniana pacjentowi przez Instytut bezpłatnie.

PRAWO PACJENTA DO POSZANOWANIA ŻYCIA PRYWATNEGO I RODZINNEGO

1. Pacjent ma prawo do kontaktu osobistego, telefonicznego lub korespondencyjnego z innymi osobami. Ograniczenie tego prawa jest dopuszczalne jedynie ze względów epidemiologicznych, bezpieczeństwa lub organizacyjnych i wymaga każdorazowego odnotowania w dokumentacji medycznej.
2. Prawo to daje możliwość m.in. towarzyszenia pacjentce przy porodzie czy przebywania rodziców z dzieckiem podczas jego hospitalizacji. Jeżeli realizacja tego prawa wiąże się z kosztami, jakie musi ponieść szpital udzielający stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych, może on pobrać opłatę rekompensującą rzeczywiste koszty.
3. Pacjent ma prawo dodatkowej opieki pielęgnacyjnej ze strony osób wskazanych przez Pacjenta. Pacjent ponosi ewentualne koszty wynikające z korzystania z prawa do dodatkowej opieki. Informacja o wysokości opłat oraz sposobie jej ustalania jest jawna i jest udostępniona w każdej Klinice/Oddziale Instytutu.
4. Instytut przetwarza dane osobowe Pacjenta zgodnie z RODO i obowiązującymi przepisami prawa.
5. Pacjent ma prawo do odmowy kontaktu z określonymi osobami oraz do niewyrażenia zgody na informowanie tych osób o jego stanie zdrowia i pobycie w szpitalu. Wola pacjenta w tym zakresie jest odnotowywana w dokumentacji medycznej i musi być respektowana przez personel.

PRAWO PACJENTA DO ZGŁOSZENIA SPRZECIWU WOBEC OPINII ALBO ORZECZENIA LEKARZA

1. Pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy ma prawo wnieść sprzeciw wobec opinii lub orzeczenia lekarza, jeśli wpływa ono na jego prawa lub obowiązki wynikające z przepisów prawa.
2. Sprzeciw należy złożyć w ciągu 30 dni od dnia wydania opinii do Rzecznika Praw Pacjenta – pisemnie, mailowo (kancelaria@rpp.gov.pl) lub przez ePUAP. Nie może go złożyć pełnomocnik – pacjent musi podpisać go osobiście.
3. Sprzeciw musi zawierać:
 - wskazanie opinii, z którą Pacjent się nie zgadza,
 - jej kopię,
 - uzasadnienie.
4. Rzecznik, po weryfikacji formalnej, kieruje sprawę do Komisji Lekarskiej. Decyzja Komisji jest ostateczna.

PRAWO PACJENTA DO OPIEKI DUSZPASTERSKIEJ

Pacjent przebywający w Instytucie ma prawo do opieki duszpasterskiej, niezależnie od wyznania, w tym dostęp do kaplicy lub miejsca modlitewnego. W sytuacji pogorszenia się stanu zdrowia lub zagrożenia życia, Instytut umożliwia Pacjentowi kontakt z duchownym jego wyznania. Spis telefonów kontaktowych duszpasterzy znajduje się w Klinikach/Oddziałach.

PRAWO PACJENTA DO PRZECHOWYWANIA RZECZY WARTOŚCIOWYCH W DEPOZYCIE

Pacjent ma prawo pozostawić w depozycie szpitalnym rzeczy wartościowe, takie jak np.: protezy zębowe, szkła korekcyjne, laptop, dokumenty. Potrzebę skorzystania z depozytu należy zgłosić pielęgniarce dyżurnej Kliniki/Oddziału. Instytut nie ponosi odpowiedzialności za rzeczy wartościowe, które nie zostały oddane do depozytu. Instytut może odmówić przyjęcia do depozytu przedmiotów niebezpiecznych lub o znacznej wartości, przekraczającej możliwości organizacyjne przechowania.

PRAWA DZIECKA W TRAKCIE UDZIELANIA ŚWIADCZEŃ ZDROWOTNYCH

1. Pacjentowi poniżej 18 roku życia przysługują prawa Pacjenta - osoby dorosłej w trakcie korzystania ze świadczeń zdrowotnych, z uwzględnieniem uprawnień rodziców lub opiekunów i z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z wieku Pacjenta.
2. Pacjentowi, który nie ukończył 16 lat, lekarz ma obowiązek udzielić informacji o jego stanie zdrowia, rozpoznaniu, proponowanych oraz możliwych metodach diagnostycznych i leczniczych, dających się przewidzieć następstwach ich zastosowania albo zaniechania, wynikach leczenia oraz rokowaniu, w zakresie i w formie potrzebnej do prawidłowego przebiegu procesu diagnostycznego lub terapeutycznego. Ponadto taki Pacjent ma prawo wyrażenia swojego zdania.
3. Pacjent, który nie ukończył 16 lat, ma prawo do uzyskania od pielęgniarki lub położnej przystępnej informacji o pielęgnacji i zabiegach pielęgniarstwach.
4. W przypadku Pacjenta, który ukończył 16 lat, wymagana jest jego zgoda na wykonanie badania lub udzielenie innego świadczenia zdrowotnego (oprócz zgody przedstawiciela ustawowego). W przypadku Pacjenta w wieku 16-18 lat, który jest całkowicie ubezwłasnowolnionego lub niezdolnego do świadomego udzielenia zgody, zgodę udziela jego

KARTA PRAW PACJENTA PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU MEDYCZNEGO MSWiA

Zwanego dalej „Instytutem”, opracowana na podstawie Ustawy o Prawach Pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz innych powszechnie obowiązujących aktów prawnych

Wydanie	VII
Obowiązuje od	03 WRZ. 2025
Strona	3 z 3

przedstawiciel ustawowy. Jeżeli nie ma przedstawiciela ustawowego, zgodę w odniesieniu do badania może wyrazić opiekun faktyczny, czyli osoba, która bez obowiązku ustawowego sprawuje stałą opiekę nad Pacjentem. Jeżeli obowiązujące przepisy prawa nie stanowią inaczej, zgoda może być wyrażona ustnie albo poprzez takie zachowanie, które w sposób niebudzący wątpliwości wskazuje na wolę poddania się proponowanym przez lekarza czynnościom.

5. W przypadku zabiegu operacyjnego albo metody leczenia lub diagnostyki stwarzającej podwyższone ryzyko, wymagana jest również pisemna zgoda małoletniego powyżej lat 16 - oprócz zgody przedstawiciela ustawowego.
6. Pacjent, który ukończył 16 lat, ma prawo sprzeciwu co do udzielenia mu świadczenia zdrowotnego, także pomimo zgody przedstawiciela ustawowego lub opiekuna faktycznego. Jeżeli obowiązujące przepisy prawa nie stanowią inaczej, sprzeciw może być wyrażony ustnie albo poprzez takie zachowanie, które w sposób niebudzący wątpliwości wskazuje na brak woli poddania się proponowanym czynnościom.
7. Pacjent, który ukończył 16 lat, ma prawo do wyrażenia sprzeciwu wobec pobrania po jego śmierci komórek, tkanek i narządów.
8. Małoletni Pacjent ma prawo, aby w celu zminimalizowania bólu i dyskomfortu w trakcie trwania badania klinicznego zapewniono udział w tym badaniu personelu posiadającego wiedzę i umiejętności w zakresie postępowania z małoletnimi oraz aby zastosowano metody służące minimalizacji dyskomfortu związanego z wykonywanym badaniem.
9. Pobranie szpiku lub komórek krwiotwórczych krwi obwodowej od małoletniego, który nie posiada pełnej zdolności do czynności prawnych, może być dokonane za zgodą przedstawiciela ustawowego po uzyskaniu zgody sądu opiekuńczego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata na dawcę. W przypadku gdy dawcą szpiku jest małoletni powyżej lat 13, wymagana jest także jego zgoda.

Uwaga! PRAWA PACJENTA MOGĄ BYĆ OGRANICZONE W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA ZAGROŻENIA EPIDEMIOLOGICZNEGO LUB ZE WZGLĘDU NA BEZPIECZEŃSTWO ZDROWOTNE PACJENTÓW, A TAKŻE ODNIESIENIU DO PRAWA PACJENTA DO KONTAKTU Z INNYMI OSOBAMI TAKŻE ZE WZGLĘDU NA MOŻLIWOŚCI ORGANIZACYJNE INSTYTUTU

WYJŚCIE POZA TEREN INSTYTUTU

1. Pacjent może przebywać poza Kliniką/Oddziałem wyłącznie w ściśle określonych sytuacjach, po uprzednim zgłoszeniu tego faktu i uzyskaniu odpowiedniej zgody:
 - po wypisie z Kliniki/Oddziału, tj. po otrzymaniu karty informacyjnej /wypisowej/ i uzyskaniu niezbędnych wyjaśnień - od lekarza leczącego i pielęgniarki dyżurnej - zobowiązujemy pacjentów do zgłoszenia pielęgniarce dyżurnej faktu opuszczenia Kliniki/Oddziału,
 - po uzyskaniu zgody na spacer - o możliwości pójścia na spacer decyduje lekarz lub pielęgniarka, którzy określają czas przebywania pacjenta poza Kliniką/Oddziałem. Moment wyjścia i powrotu zgłaszany jest pielęgniarce dyżurnej. Ze względu na specyfikę leczenia na niektórych oddziałach wychodzenie na spacer nie jest praktykowane,
 - Kiedy wymaga tego uczestnictwo w badaniach, zabiegach, konsultacjach: niekiedy zachodzi konieczność wykonania specjalistycznych badań i zabiegów poza Kliniką/Oddziałem. W sytuacji takiej pacjent jest prowadzony lub przewożony do pracowni i zakładów diagnostycznych znajdujących się w Instytucie. Opieka nad Pacjentem spoczywa wówczas na pielęgniarce dyżurnej, ratowniku medycznym lub sanitariuszu. Pacjent może wychodzić ze szpitala tylko po uzyskaniu zgody ordynatora, lekarza dyżurnego lub pielęgniarki oddziałowej/dyżurnej danego oddziału.
2. W przypadku samowolnego oddalenia się Pacjenta Instytut:
 - może poinformować o zdarzeniu Policję – w szczególności, gdy Pacjent stanowi zagrożenie dla siebie lub innych, wymaga stałego nadzoru lub występują inne przesłanki bezpieczeństwa,
 - powiadamia przedstawiciela ustawowego Pacjenta małoletniego albo – w przypadku pacjenta pełnoletniego – osobę upoważnioną do uzyskiwania informacji o jego stanie zdrowia.

W Instytucie działa Pełnomocnik Dyrektora ds. Praw Pacjenta, który czuwa nad przestrzeganiem praw pacjentów, udziela im informacji i wsparcia w zakresie korzystania z tych praw. Wspiera także Pacjentów i ich bliskich w sytuacjach interwencyjnych oraz współpracuje z personelem Instytutu w celu rozwiązywania problemów i poprawy jakości opieki.

Karta Praw Pacjenta wraz z wyciągiem jest dostępna w miejscach udzielania świadczeń oraz na stronie internetowej Instytutu.

Data zatwierdzenia:

03 WRZ. 2025

Dyrektor Państwowego Instytutu Medycznego MSWiA

Zatwierdził: